

Arrest

nr. 76 884 van 9 maart 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 26 december 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 25 november 2011 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 januari 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat K. VAN BELLINGEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. DE VRIEZE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 25 november 2011 maakte verzoeker het voorwerp uit van een administratieve controle in het kader van een onderzoek naar opzettelijke slagen en verwondingen aan zijn partner. Eveneens op 25 november 2011 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoeker dezelfde dag ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

"0 - artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid, 1°: verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten;

de betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum

*0 - artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid, 3°: wordt door de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid of [W.D], Attaché geacht de openbare orde te kunnen schaden;
Op heterdaad betrapt : Betrokkene is op heterdaad betrapt voor SLAGEN EN VERWONDINGEN
PV nr BR43IA004455/2011 van de politie van Beersel*

Bovendien, zijn intentie om te huwen geeft hem niet automatisch recht op verblijf. Hij kan naar zijn land terugkeren om een visa te krijgen vanaf het moment dat er een huwelijksdatum vastgelegd is.”

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoeker te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

Verweerder betwist de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Uit hetgeen hierna volgt zal blijken dat de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring samen dienen te worden behandeld, aangezien het beroep tot nietigverklaring slechts korte debatten vereist. In die omstandigheden is het niet nodig om de opgeworpen exceptie te onderzoeken.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het evenredigheidsbeginsel, van de materiële motiveringsverplichting en van de artikelen 6, tweede lid en 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

Hij verstrekt volgende toelichting:

[...]

Aangezien dat de bestreden beslissing ten onrechte in haar motivering verwijst naar twee redenen om verzoeker een bevel te betekenen teneinde het Belgisch grondgebied te verlaten.

Dat de bestreden beslissing enerzijds stelt dat verzoeker niet in het bezit is van een geldig visum.

Dat echter de bestreden beslissing ten onrechte geen rekening houdt met het gegeven dat verzoeker een gezin vormt met Mevrouw [M.].

Dat de bestreden beslissing hierbij volledig voorbijgaat aan het gegeven dat verzoeker en Mevrouw [M.] reeds sinds maart 2011 samenwonen op hetzelfde adres te Beersel en dat Mevrouw [M.] momenteel in verwachting is van hun eerste kindje.

Dat verzoeker niet alleen zijn partner wenst bij te staan in deze zwangerschap maar uiteraard ook de geboorte van hun eerste kindje wenst bij te wonen en voor dit kind wenst in te staan.

Dat de redenering niet opgaat waar de bestreden beslissing stelt dat het voor verzoeker mogelijk is om naar zijn land terug te keren teneinde daar een visa te verkrijgen op het ogenblik dat een huwelijksdatum is vastgelegd.

Dat vooreerst dient opgemerkt te worden dat er volstrekt geen zekerheid is dat de gemeente Beersel zal willen overgaan tot de huwelijksvoltrekking van verzoeker en Mevrouw [M.] nu hen reeds mondeling werd meegedeeld dat er waarschijnlijk een negatieve beslissing de komende weken zal betekend worden inzake hun voorgenomen huwelijk.

Dat de bestreden beslissing totaal niet ingaat op het gegeven dat partijen hun eerste kindje verwachten en dat verzoeker het recht heeft om zijn kind op te voeden, een band mee te hebben,..

Dat er geen enkele zekerheid kan worden gegeven wanneer verzoeker en of verzoeker wel nog de mogelijkheid zal krijgen en dit binnen welke tijdsspanne om naar België terug te keren.

Dat er in casu een duidelijke schending is van de beginselen van behoorlijk bestuur en met name ook het evenredigheidsbeginsel nu het huidig bevel om het grondgebied te verlaten zeker niet in verhouding staat met het nadeel dat aan verzoeker en zijn gezin zal worden toegebracht indien deze het Belgisch grondgebied dient te verlaten.

Dat er wel degelijk een schending van art. 8 EVRM voorhanden is waar de bestreden beslissing ook in gebreke blijft hier verder op in te gaan in haar motivering zodat er dan ook een duidelijke schending is van de motiveringsverplichting.

Dat er verder ook een duidelijke schending is van art. 6.2 EVRM nl het vermoeden van onschuld nu het bevel om het grondgebied te verlaten verwijst naar een proces verbaal dat zou zijn opgesteld met nummer BR 431A004455/2011 terwijl hieruit niet eens blijkt of verzoeker in dat kader zou zijn verhoord als dader of als slachtoffer en of er bovendien enig feit lastens verzoeker zou bewezen zijn.

Dat het vermoeden van onschuld dan ook tot gevolg heeft dat het bevel om het grondgebied te verlaten ten onrechte hier verwijst naar dit proces verbaal terwijl verzoeker niet eens in de mogelijkheid werd gesteld om hierover tegenspraak te voeren of zijn verdediging naar voor te brengen.

Dat dit eveneens getuigt van een schending van de beginselen van behoorlijk bestuur door klakkeloos een aantal beweringen voor waar aan te nemen en hiernaar te verwijzen als een van de redenen om verzoeker een bevel te betekenen om het grondgebied te verlaten.

Dat verzoeker op geen enkel moment de mogelijkheid werd geboden om hierover enig verweer te voeren noch vond de betrokken overheid het raadzaam om rekening houdend met de beginselen van behoorlijk bestuur hierover eerst een grondig gevoerd onderzoek hierover af te wachten.”

4.2. Verweerder repliceert in de nota met opmerkingen als volgt:

“De verwerende partij laat gelden dat de artt. 2 en 3 van de wet dd. 29.7.1991 de formele motiveringsplicht betreffen, alsmede dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in de bestreden beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover [h]ij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477).

Verzoeker kan bezwaarlijk voorhouden dat het onduidelijk is waarom de bestreden beslissing werd getroffen.

Verder merkt de verwerende partij op dat:

- verzoeker tevens een schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur,*
- het tegelijk aanvoeren van een schending van de formele én de materiële motiveringsplicht niet mogelijk is, nu het eventuele gebrek aan deugdelijke formele motivering het de betrokkene onmogelijk maakt uit te maken of de materiële motiveringsplicht geschonden is (R.v.St. nr. 93.123 dd. 20.12.2001),*
- wanneer verzoeker in staat zou zijn een schending van de materiële motiveringsverplichting aan te voeren, dit betekent dat deze van een eventuele schending van de formele motiveringsplicht geen gevolgen heeft ondervonden.*

De verwerende partij zal dan ook slechts repliceren in zoverre verzoeker de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De verwerende partij wijst op de vaste rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die bepaalt:

“Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn beoordeling van de ontvankelijkheid van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de ontvankelijkheid van de aanvraag tot machtiging tot voorlopig verblijf is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen (R.v.St. nr. 101.624 dd. 7.12.2001)”. (R.v.V. nr. 1613 dd. 11.9.2007; R.v.V. nr. 3437 dd. 7.11.2007; R.v.V. nr. 3488 dd. 9.11.2007)

De concrete motieven volstaan opdat zou komen vast te staan dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid geenszins op kennelijk onredelijke wijze tot het besluit is gekomen dat aan verzoeker, die illegaal op het grondgebied verblijft (hetgeen verzoeker ook niet betwist), bevel diende te worden gegeven om het grondgebied te verlaten.

De verwerende partij laat dan ook slechts gelden dat de bestreden beslissing deugdelijk en afdoende werd gemotiveerd. Er is naar behoren voldaan aan de materiële motiveringsplicht, hetgeen onmiddellijk kan worden vastgesteld wanneer men er de motieven van de bestreden beslissing op naslaat.

In de bestreden beslissing wordt uitdrukkelijk aangegeven dat verzoekers voorgenomen huwelijk hem geenszins een verblijfsrecht verschaft.

De verwerende partij laat verder [gelden] dat verzoeker de geëigende procedures zoals voorzien in de vreemdelingenwetgeving dient te volgen en dient te voldoen aan de door de Vreemdelingenwet opgelegde binnenkomst- en verblijfsvereisten.

Er dient te worden benadrukt dat de verdragsrechtelijke en wettelijke regels inzake het huwelijk en het gezinsleven niet kunnen worden aangewend om aan de dwingende regels van binnenkomst, verblijf en vestiging in het Rijk te ontsnappen (R.v.St. nr. 159.485 dd. 01.06.2006).

“Overwegende dat het handhaven van de verblijfsreglementering, door een bevel om het grondgebied te verlaten te geven omdat de betrokkene niet aan de voorwaarden van artikel 7 van de Vreemdelingenwet voldoet, op zichzelf geen schending van artikel 8 noch 12 EVRM inhoudt ; dat de verzoekende partij zich in november 2005 in het kader van haar voorgenomen huwelijk met een vervallen paspoort zonder visum bij de stad Oostende blijkt te hebben aangeboden, hetgeen zij overigens niet betwist dat een voorgenomen huwelijk de vreemdeling niet vrijstelt van de plicht om over de door de Vreemdelingenwet vereiste documenten inzake binnenkomst en verblijf te beschikken”.(R.v.St. nr. 189.171 dd. 23.12.2008)

Het gegeven dat verzoeker zijn intentie om te huwen heeft kenbaar gemaakt, maakt vanzelfsprekend niet dat hij dan plots het recht zou genieten om op het grondgebied te verblijven.

Bovendien heeft mevrouw [M.] op 25.11.2011 beslist om het voorgenomen huwelijk te annuleren.

Verzoeker beroept zich tevens op een schending van artikel 8 EVRM.

Artikel 8 EVRM waarborgt de eerbiediging van het recht op gezinsleven en de niet-inmenging van enig openbaar gezag bij de uitoefening van dat recht.

In de gegeven omstandigheden vormt de niet noodzakelijk definitieve verwijdering van het grondgebied van verzoeker geen verboden inmenging in de uitoefening door deze laatste van zijn recht op privé- en gezinsleven in de zin van dit verdragsartikel.

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens neemt inderdaad aan dat uit art. 8 EVRM niet kan worden afgeleid dat een vreemdeling er een staat toe kan verplichten om hem op zijn grondgebied te gedogen door het enkele feit te opteren voor een levensgezel die op dat grondgebied vermag te verblijven (cf. VAN DE PUTTE, M., “Straatsburg gaat vreemd. De vreemdeling in de jurisprudentie van de Straatsburgse organen “, T. V. R. 1994, (3), 12).

Het is de verwerende partij toegelaten wetsontduiking tegen te gaan, en daartoe de nodige maatregelen te nemen.

Bovendien werd reeds geoordeeld dat een mogelijke toepassing van art. 8 EVRM de betrokken vreemdeling niet vrijstelt van het verkrijgen van de vereiste documenten om het Rijk binnen te komen, en dat een tijdelijke verwijdering om reden dat hij niet in het bezit is van die documenten dan ook geenszins strijdig is met dit verdragsartikel (zie R.v.St. nr. 48.653, 20.07.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.; R.v.St. nr. 42.039, 22.02.1993, Arr. R.v.St. 1993, z.p.)

Het bevel om het grondgebied te verlaten heeft inderdaad niet tot gevolg dat verzoeker van zijn partner wordt gescheiden, doch enkel dat hij tijdelijk het land dient te verlaten met de mogelijkheid er terug te keren nadat hij zich in het bezit zal hebben gesteld van de nodige documenten voor een regelmatige binnenkomst in het Rijk.

Verder laat de verwerende partij gelden dat er reeds werd geoordeeld dat het recht op verblijf ondergeschikt is aan het recht op toegang tot het grondgebied. De minister kan oordelen dat het belang van de staat voorrang heeft op dat van de vreemdeling die hier onwettig verblijft (zie R.v.St. nr. 40.061, 28.07.1992, R.A.C.E. 1992, z.p.).

Overigens laat de verwerende partij gelden dat art. 8, 2 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden uitdrukkelijk vermeldt dat een inmenging van het openbaar gezag met betrekking tot de uitoefening van het in art. 8, 1 vermelde recht is toegestaan wanneer deze nodig is ter vrijwaring van de nationale veiligheid en de openbare orde, voor het economische welzijn van het land, voor de vrijwaring van de orde, de preventie van strafrechtelijke inbreuken, de bescherming van de gezondheid en de moraal, of voor de verdediging van de rechten en vrijheden van derden.

Terwijl het langdurig illegaal verblijf onmiskenbaar een schending uitmaakt van de openbare orde.

Art. 8 EVRM staat een rechtmatige toepassing van de Vreemdelingenwet dan ook niet in de weg (zie ook Raad van State nr. 99.581 dd. 09.10.2001 en Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 1493 dd. 30.08.2007).

Artikel 8 EVRM kan niet worden uitgelegd als zou er in hoofde van de verwerende partij een algemene verplichting bestaan om een vreemdeling te gedogen op het grondgebied.

Verzoeker laat na aan te tonen op welke wijze de correcte toepassing van de Vreemdelingenwet een niet-toegelaten inmenging in zijn privé - en gezinsleven zou uitmaken. Bovendien houdt de bestreden beslissing geen absoluut verbod in om het Belgisch grondgebied binnen te komen en er te verblijven, verzoeker dient evenwel te voldoen aan de door de Vreemdelingenwet opgelegde binnenkomst- en verblijfsvereisten (zie ook R.v.St. nr. 170.806 dd. 04.05.2007, R.v.V. nr. 4.070 dd. 27.11.2007).

Hij verwijst naar de zwangerschap van zijn partner, doch blijft volstrekt in gebreke te duiden waarom de zwangerschap van zijn partner het voor verzoeker onmogelijk maakt om tijdelijk naar zijn herkomstland terug te keren.

Bovendien dient te worden herhaald dat de "partner" van verzoeker, nadat door de politie is tussengekomen wegens intrafamiliaal geweld, heeft beslist om het voorgenomen huwelijk te annuleren.

Door de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid werd geheel terecht, gelet op de elementen die het dossier van verzoeker daadwerkelijk kenmerken en overeenkomstig de wettelijke bepalingen ter zake, beslist aan verzoeker bevel te geven om het grondgebied te verlaten.

De gemachtigde van de federale Staatssecretaris van Migratie- en Asielbeleid handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die verzoekers concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels, het zorgvuldigheidsbeginsel inclus.

De in casu bestreden beslissing werd rechtmatig genomen, zonder miskennis van de zorgvuldigheidsverplichting waarvan verzoeker de schending aanvoert."

4.3.1. Artikel 62 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de administratieve beslissingen met redenen moeten omkleed worden. Een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing leert dat aan deze

vereiste is voldaan. Verzoeker kan daarenboven niet stellen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen niet te kennen, nu hij ze weergeeft en bekritiseert in zijn verzoekschrift.

Een schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet kan dan ook niet worden vastgesteld.

4.3.2. De aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht moet in casu worden onderzocht in het raam van de toepassing van artikel 7 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Onverminderd de meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de Minister of zijn gemachtigde de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen, bevel geven het grondgebied voor een bepaalde datum te verlaten:

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;”

Verzoeker betwist niet dat hij noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in België of om er zich te vestigen. Het staat evenmin ter discussie dat verzoeker niet in het bezit is van de vereiste binnenkomstdocumenten zoals bepaald in artikel 2 van de Vreemdelingenwet, met name een geldig paspoort of een daarmee gelijkgestelde reistitel voorzien van een visum of van een visumverklaring. De Raad wijst er in dit verband op dat, overeenkomstig artikel 1 van de Verordening nr. 539/2001/EG van de Raad van 15 maart 2001 tot vaststelling van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld, onderdanen van Marokko bij overschrijding van de buitengrenzen van de lidstaten in het bezit van een visum dienen te zijn. Het feit dat verzoeker ervoor opteerde om tijdens zijn illegaal verblijf een relatie op te starten met een Belgische vrouw doet geen afbreuk aan het feit dat hij niet beschikt over de in artikel 2 van de Vreemdelingenwet vereiste documenten. Zijn bewering dat hij met deze vrouw samenwoont en dat deze vrouw zwanger is impliceert ook niet dat hij is vrijgesteld van de verplichting om te beschikken over de in artikel 2 van de Vreemdelingenwet bepaalde documenten. De Raad wijst er voorts op dat de bestreden beslissing op zich geenszins tot gevolg heeft dat verzoeker verhinderd wordt om bij de geboorte van het kind, waarvan hij beweert de vader te zijn, aanwezig te zijn of een rol te spelen bij de opvoeding van dit kind waarvan de geboorte voorzien is in de loop van de maand juni 2012. Verweerder kon derhalve, nu verzoeker niet over het vereiste visum beschikt, overgaan tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten aan verzoeker.

De vaststelling dat verzoeker niet beschikt over het vereiste visum volstaat om de bestreden beslissing te onderbouwen. De kritiek van verzoeker op de overweging dat hij tevens beschouwd wordt als een gevaar voor de openbare orde is dan ook niet dienstig. De eventuele gegrondheid van grieven die gericht zijn tegen overtollige overwegingen kan immers niet tot de nietigverklaring van een beslissing leiden.

De uiteenzetting van verzoeker laat bijgevolg niet toe te concluderen dat de materiële motiveringsplicht geschonden werd.

4.3.3. Wat de aangevoerde schending van artikel 6, tweede lid van het EVRM betreft moet worden geduïd dat niet blijkt dat tegen verzoeker vervolging is ingesteld, zodat niet kan ingezien worden hoe deze bepaling, die voorziet dat ieder tegen wie een vervolging is ingesteld voor onschuldig wordt gehouden totdat zijn schuld in rechte is komen vast te staan, van toepassing zou kunnen zijn. Daarenboven is de kritiek van verzoeker gericht tegen een overtollig motief in de bestreden beslissing, wat, zoals reeds gesteld, impliceert dat deze kritiek niet tot de vernietiging van de bestreden beslissing kan leiden.

4.3.4. De bestreden beslissing heeft voorts niet tot gevolg dat verzoeker enig bestaand verblijfsrecht wordt ontnomen of dat het hem onmogelijk gemaakt wordt in de toekomst een verblijfsrecht in België te verwerven. Verzoeker toont ook niet aan dat het niet mogelijk is een gezinsleven met zijn Belgische vriendin in zijn land van herkomst of elders te ontwikkelen. Er blijkt derhalve niet dat de bestreden beslissing een inmenging uitmaakt in het privé- of gezinsleven van verzoeker of dat op verweerder een positieve uit artikel 8 van het EVRM voortvloeiende verplichting zou rusten om verzoeker tot een verblijf te machtigen. Nu geen schending kan worden vastgesteld van artikel 8, eerste lid van het EVRM diende

verweerder geen toetsing door te voeren aan het tweede lid van deze verdragsbepaling, laat staan hieromtrent een bijkomende motivering te voorzien.

4.3.5. Het evenredigheidsbeginsel wordt geschonden wanneer de door de overheid gemaakte keuze een kennelijke wanverhouding tussen het algemeen belang en het particuliere belang tot gevolg heeft (M. BOES, "Het redelijkheidsbeginsel", in I. OPDEBEEK en M. VAN DAMME (eds.), *Beginselen van behoorlijk bestuur*, Brugge, die Keure, 2006, 184). Verzoeker, die zich schuldig maakt aan illegaal verblijf en dus een misdrijf pleegt, toont een dergelijke wanverhouding niet aan door te poneren dat zijn gezin nadeel zal lijden indien hij het Belgisch grondgebied dient te verlaten. Het komt verweerder toe de naleving van de verblijfswetgeving af te dwingen en de particuliere belangen van een volstrekt onwettig in het Rijk verblijvende vreemdeling zijn hierbij ondergeschikt aan het algemeen belang dat gediend is met een gecontroleerde migratie en het laten respecteren van de verblijfswetgeving.

4.3.6. Het zorgvuldigheidsbeginsel – dat verzoeker ook geschonden acht – legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Uit de gegevens van het dossier en uit wat voorafgaat blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op basis van een correcte feitenvinding tot zijn conclusie is gekomen dat verzoeker in het Rijk verblijft zonder te beschikken over de hiertoe vereiste documenten en hem een bevel om het grondgebied te verlaten kon afgegeven worden.

Waar verzoeker verder opnieuw kritiek uit op het tweede motief van de bestreden beslissing kan de Raad slechts herhalen dat kritiek op overtollige motieven niet tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden.

De beschouwingen van verzoeker laten niet toe te besluiten tot een schending van de zorgvuldigheidsplicht.

Het enig middel is ongegrond.

5. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen maart tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK